

[Weikop.]

der i Øjeblikket er givet Tilsagn om, og hvad der er udnyttet. Jeg vil gerne bede om Oplysning herom, idet jeg samtidig gør opmærksom paa, at Industrigarantierne og Haandværkergarantierne heller ikke er udnyttet.

Jeg vil gerne anbefale Lovforslaget, idet Loven, som jeg siger, tjener gode Formaal og bidrager til i visse Tilfælde at hjælpe industridrivende og Haandværksmestre i Gang.

Skytte: Ogsaa jeg kan paa mit Partis Vegne tilsige vor Medvirken til Forlængelsen af denne Lov. Netop nu mener vi, at det vil være hensigtsmæssigt, at man ogsaa fra Statens Side støtter og fremmer nyt Initiativ. Derfor vil det være rigtigt at forlænge Loven, hvad angaar Udlaan til Industrien.

Til den Del af Loven, der drejer sig om Laan til Haandværkere, vil jeg gerne knytte et Par Bemærkninger. Ifølge de til Bemærkningerne til Lovforslaget knyttede Oplysninger er der i de sidste to Aar ydet 45 Laan til et samlet Beløb af 228 000 Kr. Man forbavses noget over det lille Beløb og faar uvilkaarligt det Indtryk, at det Forhold, at Loven ikke bruges mere, skyldes andre Grunde end den, at Haandværkerne ikke har Brug for Penge. Det er da ogsaa en udbredt Opfattelse blandt Haandværkerne ude i Landet, at det er meget vanskeligt at faa en Laaneansøgning gennemført. Man taler om, at der gaar en urimelig lang Tid fra det Øjeblik, Ansøgningen indgives, til det Øjeblik, Laanet udbetales. Der gaar undertiden saa lang Tid, at man i mange Tilfælde har set sig nødsaget til at optage Laan andetsteds. Det er over for mig hævdet, at der ofte gaar 4—5 Maaneder, undertiden mere mellem Laanesagens Bevilling og Ekspeditionen, og at man ofte opstiller saa store Fordringer, at den, der søger Laan, faar Indtryk af, at der hersker alt andet end Velvilje fra Administrationens Side paa dette Omraade. Jeg beklager det, hvis det virkelig er Tilfældet, og jeg vil gerne spørge den højtærede Handelsminister, om det ikke er muligt at faa Andragenderne gennemført betydeligt hurtigere, end det nu sker. I Betragtning af, at det de sidste to Aar kun drejer sig om 22 Andragender pr. Aar, synes man dette skulde være muligt.

Naar man ser paa Erhvervenes Laanefonds Regnskab, viser det sig, at der glædeligvis kun er meget smaa Tab paa Laan, der ydes til Haandværkere, og naar man ved, hvor stor Indsats Haandværket øver inden for vort Erhvervsliv, burde man ved Finansiering yde Haandværket den størst mulige

Imødekommenhed. Det er et Spørgsmaal, om man ikke i højere Grad end hidtil skulde lade Haandværkets faglige Organisationer faa Del i Administrationen og i Garantien for Laanene i Lighed med, hvad der gives Husmændene Adgang til igennem deres Driftslaaneforeninger.

Der findes i § 9, Stk. 3, en Bestemmelse om, at Garantien for Laan kan overtages af en Driftslaaneforening. Jeg vil gerne spørge den højtærede Handelsminister, hvordan han tænker sig dette praktiseret, under hvilke Former det skal ske. Vi vil fra vor Side sætte Pris paa, om vi gennem en Udvalgsbehandling kunde faa nærmere Rede paa hele dette Forhold, hvorfor vi meget gerne ser et Udvalg nedsat vedrørende Lovforslaget.

Det ligger vel nok saadan, at de sidste Aars Pengerigelighed er den største Aarsag til, at Haandværket ikke har haft saa haardt Brug for Laan, men der forestaar sandsynligvis andre Tider i saa Henseende, og jeg vil derfor meget henstille, at man i Tide er opmærksom paa og rede til at imødekomme Haandværkernes yderst rimelige Ønsker og Krav paa dette Omraade.

Funck Jensen: Det her forelagte Lovforslag vedrørende Forlængelse af Lov Nr. 117 af 30. Marts 1940 om Foranstaltninger til Fremme af danske Erhvervsinteresser blev i den højtærede Handelsministers Forelæggelsestale betegnet som en Hjælpemiddel for Handelsministeren til at yde økonomisk Støtte til Erhvervslivet. En saadan Betegnelse er imidlertid forkert. Loven vil ikke, selv om den blev udnyttet til sin yderste Grænse, kunne støtte Erhvervslivet. Der kan højst blive Tale om Støtte til et lille Udsnit af Erhvervslivet, nemlig til dem, som tilfældigvis bliver opmærksom paa Lovens Eksistens og saa i øvrigt falder inden for Rammerne af de Betingelser, den handelsministerielle Godgørehedsafdeling fastsætter for sin Støtte.

Her er altsaa Tale om en Lov, hvorefter der under visse nærmere Betingelser uddeles Privilegier, men aldeles ikke om en Lov, der i al Almindelighed støtter dansk Erhvervsliv.

I øvrigt ligner denne Lov en Række andre Tilskuds- og Støttelove, som ikke bærer deres Navn med Rette. Titelen er en Slags falsk Varebetegnelse. Skulde den forsynes med sit sande Navn, burde den hedde noget lignende som: Foranstaltninger til Støtte af visse danske Erhvervsinteresser paa andres Bekostning. I det hele taget hviler Talen om Statsstøtte til Erhvervslivet paa en Begrebsforvirring. Staten har